

בו:

עין משפט
גד מצוה

קצת א מ"י פ"ב מהל'
טומאת אוכלין הל'
:כד

ד ב מ"י פ"ד מהל'
עבדים הל"א סמג
עין סה:
ג מ"י פ"א מהל'
נערה בחלה הל"א
סמג עין ד טושי"ע
אח"כ עין קטו סעף א
סנהדרין:
ד מ"י פ"א מהל'
יבום הל"א סמג
עין טושי"ע א
הס סעף ד:

ר' ז' מ"י פ"ד מ"ה
גירושין ה"ד (ומ"י)
פ"ד מ"ה ע"ד ה"ה
ס"ג ע"ד נ"ה ע"ד
א"ה ע"ד פ"ד ע"ד י"ב
ר' ז' מ"י פ"ד מ"ה ע"ד
ה"ה נ"ה

ר' ז' ט' מ"ח שם פכ"ט
ה"ל כב סמג עשין פט
טור אורח ס"ר תעג:
ר' י' מ"ח שם ה"ל (ג)
[כח] סמג שם עוש"ט
אורח ס"ר תלס סמג א:

10. 12. 1990

מוסף רש"י

[illegible]

הדין על־הבל שנתפס

שיטה מקובצת

אבל חכמים אומרים יש
מאין במקום חליצה ומאן
חכמים ר' יהודה היא
דתיגא עד מתי: (ב) והר
חבור וכטלי לגבי מקוה
מחברא נמאה שורא:

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

רמב"ם נמי מביא. ורמב"ם סלקא דעמך דכי נעמחו מעיקרא צפי
עלמן ארט מועיל לכן השקה אלא צפי עלמן השקה ה"ר
ויעזר מחך למה לי טעמא דמצננלי כי נמי קפי פרי מלעיל סלקא
הוה השקה דלאשמון צפרה המעורבת (ובתוס' שם:) גבי יין ומלך לתון

יין מולליין שדרר היין עובריס המים

משיקו במים משהו
אמר רבא לא שנו אלא
ונטמאו אבל טמאים
גביה מבי כתיב אמר
אשי מ"ש טמאין מעי

בצא סימן (ה) הוא מצי לאחרי אכל יומיו בריחא משום דמפורש בה ר' יוחנן: **ע"ד** שירבה השחור על הצב, פירוש הכשר לכן הוא וקאמר ר' יהודה דבצי שיטחיר ארזו המקום וכן השערות וצטחי שערות אגי דמפורש בפרק בא סימן ולא שירבה ומש אלא שיהי שמי שערות שוככות נראה כמו שרביה השחור כלומר דומה אל שמי שם שערות הרבה ושם פירש המונחם דלא נרשינו וכן (ה) הרי"ם:

הדרין עלך הכל שוחטין

משקו במים משהחמיץ אין משקו במים
אמר רבא לא שנו אלא שתמדו במים טהורים
ונטמאו אבל טמאים מעיקרא לא אול רב
נגביהה מבי כתיל אמרה לשמעתא קמיה דרב
אשי מ"ש טמאין מעיקרא דלא דאמרין אידי
דמאי יקרי שכני תחאי ופירא קפי מלעיל ולא
קא סלקא להו השקה למאי א"ה טהורים
ולבסוף נטמאו נמי אלא מבבלאי א"ה
מבבלאי: **מתני'** ⁶כל מקום שיש מבר אין
קנס וכל מקום שיש קנס אין מבר: **גמ'** אמר
רב יהודה אמר רב זו דברי ר"מ אבל חכמים
אמרו יש קנס במקום מבר ⁷דתניא זקנא
מבט יום אחד עד שתביא ב' שערות יש לה
מבר ואין לה קנס משתביא ב' שערות עד
שתיבגר יש לה קנס ואין לה מבר דברי רבי
מאיר שהיה רבי מאיר אומר כל מקום שיש

מכבר אין קנס וכל מקום שיש קנס אין מכר
אחד עד שתיכיר יש לה קנס קנס אין מכר
: מתני' כל מקום שיש מיאון אין חליצה
זון: גמ' אמר רב יהודה אמר רב זו דברי
און במקום חליצה ¹⁶ דתניא יעד מתי הבת
ות דברי ר"מ ר' יהודה אומר עד שירכה
מקום שיש תקיעה אין הבלדה וכל מקום
שחל להיות בע"ש תוקעין ולא מבדילין כמ"ש
ר' יהמבדיל בין קודש לקודש ר' דוסא אומר
מ' היכי תוקע אמר רב יהודה תוקע ומריע
ע ומריע כנשימה אחת אתקין רב אסי בהוצל
היות בע"ש תוקעין ולא מריעין מאי לאו לא
למעמיה ורב אסי מתרין למעמיה רב יהודה
עצמה אלא מתוך תקיעה ורב אסי מתרין
יות אלא כנשימה אחת: ובמוצאי שבת כו':
מתה וכן אמר ר"נ בחתימתה ורב ששת בריה
ות הלכתא כוותיה: רבי דוסא אומר בין קדש
כוותיה א"ר זידא וי"ט שחל להיות כאמצע
ל בין אור לחשך ובין ישראל לעמים: ובין יום
עשה מ"ט סדר הברכות הוא מונה:

הדרן עלך הכל שוחטין

יוא כעלמא הוּא: משהמין אין משיקו
אדם יתנה להם מורת טהרה במקוה
ר בהן טעילה ומים מיטהרים בהשקה
יה וטמאחא נותן כלי ומשקנן במי
המקוה עד שנושקין המים והו מיבור
ובצלי לגבי מקוה אכרתומא טמאה
שורעא דקרקע שצטעל טמאחא
והיא טהורה והכי מפרש בכל שעה

(פסחים דף לז.) אבל אין צמים ללא זריעה היא דטעמא לא בטיל: לא שנו. דמשיקו צמים: אבל טמאין מעיקרא לא. ורב גביה פריך עליה מאי שנה: לשמעה. כלומר טעמא דהא מתניתין בעא מיניה מרב אשי:

יְקִירִי. כַּדְרִין: קָפִי. קָפִי. וַיִּלֶּךְ הַבַּחֲלֹה
מִתְרַבְּמִין וּקְפָא פְּרוּחָא (וּמְלִישׁ ד' ו')
מִבְּלִלִי. הַכֹּל יַחַד הַמֵּיִם וְהַיִּין שֶׁל
חֲמַד הַלֶּכֶךְ הַמֵּיטִי לֵישׁ הַשָּׂקָה:
מִרְבֵּרִי. כֹּל מְקוּס לֵישׁ מִרְבֵּר. כֹּל
זֶמֶן שֶׁהָיָה קִטְנָה וְחֲזִיבָה וְכֹפֵא לְמוֹכְרָה:
אִין קָנִס. אִם נִאֻסָּה אִו נִתְפַּתְתָּה

אין לאנדין חמשים כסף דענער תמי
(דערס גען) ונתן האיש השוכב עמה
לאבי הענער חמשים כסף; וכל מקום
שם קנס. דהיינו כשהיה נערה:
אין מוכר. דמנא צערקין (דף טז):
יכול למכור אדם בזה כשהיה נערה
אחרת י"ו ומה מוכרה כבר יואה
בעשו שני עשרות שאני' מוכרה
אין דין של חייב: רמ"א ו' דר"י
ר"מ. דאמר קטנה אין לה קנס אבל
הבנים ואומרים יש לה קנס לקטנה
ועומא מפרש במתנות (דף מ:): כל
הקנס בשבעה: דה שאל שנים.

ראויה לביאה: הכי גרסינן קטנה
 מבה יום אחד עד שחזרה שתי שערות
 יש לה מחר ואין לה קנס והחמיה
 אומרים קטנה (ה) בת ג' שנים
 שהיא ראויה לביאה יש לה קנס:
 מחר לא. בתמיה והלא קטנה היא
 עד שחזרה שתי שערות: אימא אף
 קנס. יש לה ואע"פ שיש מחר משתמרה
 לביאה עד שחזרה ג' שערות וקנס
 שתרצה לביאה יש מחר ואין קנס
 ומשתמרה שתי שערות ועד שחייבה
 יש קנס ולא מחר וכן גזרות לנעורה
 ששה חמשים: **בתנאי** מילון

וְכָל יְמֵי קִטְוֹתָהּ אֵינָה רְאוּיָה לְחַלְתָּהּ
וְלֵילָה אֵינָה יְכוּלָה לֵאמֹר: **נָחַם** או **דְּרַי ר"מ**.
וְזוּמָּה מֵקוֹם שֶׁבַע וּבִמְסַחֵת דָּהָר (דף
סח"נ) **קִטְוֹתָהּ**. עֲרִיצָה שְׂבָחוֹת וַיִּמֵּס
פֶּלֶא וְעַל שֶׁבַע בְּזוּלָהּ שְׂבָחוֹת וַיִּמֵּס
וְלֹא מִדְּרִילִין. מִפְּנֵי שֶׁהִנָּכֵם חֲמֹר מִן
מִדְּרִילִין. בֵּין שְׂבַח לִיּוֹם טוֹב שֶׁהָיָה
עֲרִיצָה שְׂבָחוֹת שֶׁהָיָה אִין קְדוּשָׁה אֵינֶנּוּ
חֲסֵה. וּמִלֵּל מֵקוֹם מִפְּסִיק אֵין צִינִימִים:
לְחֹל וְכָךְ אֵין נִוְהִיגִים: **אָף בְּפִיטִיסָה**.
כֹּחַ בְּחִמְלָה וְהִדְלָה דְּכִמְיָה בְּאוֹרִימָה
קָל: **אֲנִי עָשֵׂה**. פֶּלֶא אֲמִירִין בֵּין יוֹם
שֶׁהָיָה וְזוּמָּה (דף **סח**). וְיִדְלֵל בֵּין הָאֹרֹךְ וּבֵין
דְּבִיעֵי לִמְיָר מִשּׁוּם חֲתִימָה סְמוּךְ לְחִמְיָמָה:

1000 2000 3000 4000 5000 6000 7000 8000 9000 10000

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) תכונות מ: (ב) נשם
(ג) נשם: (ד) תכונות
לה. יכונות יכ: נדה נג.
(וע' כן תוס' ד"ה אכל)
כ"כ קט: (ה) שבת קד:
(ו) תוספתא טף פ"א
תוספתא סוכה פ"ד ה"ח,
(ז) תכ"א: (ח) נדה
נג: (ט) וע' תוס' כ"כ
קט: יתוס' תכונות
לה. ד"ה טד

1128

הנהגות הב"ח

(א) יש"י ד"ה הרי גרמין
וסי' מובת ג' :

1. 2010年11月11日

רבינו גרשום

החיוב כלומר שמא אתי
לאפרושי מחמד שמעולם
לא היה מחמץ על
התמר הוה שאם משייר
אותו עדיין הוא מחמץ:
משיקו במים. כלומר אם
נטמאו בשרץ או באוכלין
הם טמאין: עד שלא

החמץ משיקו נוטל כלי
פיצו משיקו ונמלאו כלי
החמץ קצר וממלאו כלי
החמץ שהוא טמא ומשים
הכלי בתוך המקוה ומצנן
המים על פי הכלי
ותשובו להו כשגברו וזהו
קאמו עד שלא החמץ
החשוב כמים עושה להו
השקה: אבל משהחמץ
אין משיקו רחשוב יין
וליון אין עושים השקה:
לא שנו אלא שהחמץ
כמים שהורים והטמא
ועכשו יועיל להו השקה.
אם מבלעלי בין שתדור
כמים שהורים בלכתלה
ובין שלא תדור כמים

טהורין לכתחלה ומציל
לתן השקה בין (לאחר)
ובין ונטארי מקרא) וכן
במספ: האחין השוחפין
שחיבים בקולבון. כלומר
קולבון וזהי מעה קטנה
שכל ישראל חייבין מחצית
השקל בכל שנה ושנה
ושני מחצית השקל יתירא
משקל ואם אין שני
מנה נוטאין שקל חייבין
להוסיף קולבון ואם אדם
אחד חייב שקל להקדש
ועתו שקל אין להוסיף
ונתן כלום והוא הכי
קאמרין האחין שבעין
זה הוויין שוחפין שהגית
אין ארבו רשעים ונאמין

אין בארן ביה דומין
ואח"כ ארץ חלקו דומין
לאדם אחר ואין חייבין
במקלטן אם נותנין לו
שניהם שקל עשה כשכיל
שני מצות השקל וחיובים
במעשר במה ארץ דומין
למקלות בארץ חייבין
במקלטן ודניה לזן ויורה
ארץ קרקע וכוונתו
ואח"כ נשתתפו דומין
כלקוחות שלקו ואין חלקו
במקלטן חלקו חבירו דומין
במקלטן שיש מבר
במהם: כל מקום שיש מבר
אין לו קנס. כלומר בארץ
אזן ויכול למכור אחר
בזו הארץ אם אדם אחד
עבד עבד עבד אדם אחד

חמשה ושש עשרה
לה חמשים כסף שכתוב
בפסוק הנערה והאב אינו
יכול למוכרה נערה אלא
קטנה וקטנה אין לה קנס

קטן אין מכה, כלומר בזמן
מיאון אין חליצה. כלומר
פונם בערוה באשת איש
לה לחלוץ: כל מקום שיש
שם ולא מברילין בין קדש
היכא אמר לה. רב יהודה
הוא מבריל בין קדש לקדש
בן אלהים את יום השביעי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones